

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010173
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120010173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného F. U., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 24. marca 2021, o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného F. U. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.11.2020, sp. zn. 6T/16/2020, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného F. U., nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvale bytom V. L.. XXXX/XXX, C. C., mestská časť V., prechodne bytom C. C., R. D. E. XXXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušuje výrok o vine a treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019, právoplatného dňa 16.10.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšných výrokoch sa ponecháva napadnutý rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. U. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaného F. U. rozsudkom zo dňa 09.11.2020, sp. zn. 6T/16/2020 vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1. dňa 16.05.2019 v presne nezistenom čase medzi 08:00 hod. až 18:00 hod. obojstranným skrútkovačom bez rúčky vylomil v oblasti zámku vstupné vchodové dvere do bytového domu nachádzajúcom sa na adrese N. H. XXXX/X v C. C. a spred vchodových dverí do bytu vlastníka Z. N., trvalým bydliskom N. H. XXXX/X, C. C. nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu, odcudzil horský bicykel značky Z. C. R., výrobného čísla O čiernej farby, čím majiteľke bicykla Z. N. spôsobil škodu odcudzením veci vo výške 605,32 € a K. vlastníkov bytov a nebytových priestorov F., IČO: XX XXX XXX škodu poškodením vstupných dverí vo výške 150,00 €,

2. v presne nezistenom čase od 08:00 hod. dňa 21.06.2019 do 16:00 hod. dňa 22.06.2019 za pomoci plochého skrutkovača vypáčil vchodové dvere bytového domu na adrese E. č. XX/A v C. C., vošiel do priestorov bytového domu, kde na prízemí za pomoci klieští, ktoré mal pri sebe, prestrihol zabezpečovacie lanko červenej farby, ktorým bol o tam sa nachádzajúcu lavičku pripevnený horský bicykel zn. Z., tmavostriebornej farby, nezisteného výrobného čísla, ktorý odtiaľ následne odcudzil, čím spôsobil krádežou Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. D. č. XXX, okr. C. C. škodu vo výške 262,50 €, 3. dňa 26.06.2019 okolo 14:00 hod. na ul. R. č. XX, C. C. skrutkovačom vypáčil vstupné dvere do vchodu, vyšiel na medziposchodie č. X/X panelového domu, kde kliešťami prestrihol bicyklový zámok C. B. F. v hodnote 9,14 €, ktorým bol ku zábradliu pripevnený horský bicykel zn. C. XXX ST, modroružovej farby v.č. XXXXXXXX v hodnote 282,26 € a bicykel spolu so zámkom ukradol, čím spôsobil škodu krádežou F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. R. č. XX, C. C. vo výške 291,40 €.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine a treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Z. N., nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvale bytom N. H.. XXXX/X, C. C. škodu vo výške 605,32 €. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. vlastníkov bytov a nebytových priestorov F., H. a N. H.. XXXX, XXXX, XXX, XXX, C. C., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 150,- €. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Z. C., nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvale bytom E. č. XXXXX/XXA, C. C. škodu vo výške 262,50 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Z. F. M., nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvale bytom R. č. XXXX/XX, C. C. škodu vo výške 291,40 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodenú so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor a obžalovaný.

Okresný prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, a to ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 09.11.2020, ktoré odôvodnil písomným podaním zo dňa 27.01.2020, doručeným okresnému súdu 28.01.2021. V písomných dôvodoch primárne konštatoval aký trest a za použitia akých ustanovení bol uložený obžalovanému F. U. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2020 po prijatí jeho vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. a po vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a o náhrade škody. Spoločný trest okresný súd ukladal v upravenom rozpätí trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., a to od 6 rokov 6 mesiacov až 10 rokov. V ďalšom poukázal na odôvodnenie okresným súdom mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v napadnutom rozsudku. S takto uloženým trestom okresného súdu sa nestotožňuje, pretože u obžalovaného neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. a uložený trest považuje za neprimerane mierny. Nesúhlasí s interpretáciou aplikovaného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. okresným súdom. Ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom, by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že možno účel trestu dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, môže znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom - § 39 ods. 1 Tr. zák. K mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody by malo byť prístupné iba v celkom špecifických prípadoch, ktoré sa svojou osobitosťou natoľko vymykajú z bežne sa vyskytujúcej situácie, že zachovanie účelu trestu nutne vyžaduje reagovanie v podobe uloženia trestu v nižšej sadzbe, ako ustanovuje príslušné ustanovenie v osobitnej časti Trestného zákona. Analyzujúc komplexné skutkové zistenia vystupujúce z označených kritérií a z výsledkov vykonaného dokazovania konštatuje, že ani zistené okolnosti prípadu, ani dokumentované pomery obžalovaného nemajú kvalitu vyžadovanú ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák. Zdôrazňuje, že obžalovaný žalovanú trestnú činnosť páchal premyslene a so sebou v ruksaku si nosil náradie - kliešte a šraubovák, za účelom ich použitia na vlámanie sa do bytových domov a na prípadné prekonanie uzamknutia bicyklov, ktoré sa rozhodol odcudzit'. Z výpovede obžalovaného zo dňa 04.02.2020 v prípravnom konaní vyplýva, že v

čase krádeží nemal prácu, potreboval peniaze na svoju obživu, preto si ich zabezpečoval krádežami. V zmysle § 39 Tr. zák. za pomery páchatel'a sa považujú okolnosti, ktoré sa týkajú jeho osoby, nesúvisia so spáchaným trestným činom, avšak môžu ovplyvniť úvahy o treste. V podstate ide o rodinné a osobné pomery, ktoré existujú nie v čase spáchania skutku, ale v čase rozhodovania o treste. Ide napríklad o nepriaznivý zdravotný stav páchatel'a, starostlivosť o početnú rodinu, kde je jediným žiteľom, atď. Žiadne takéto, eventuálne iné výrazné okolnosti, ktoré by umožňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., však neboli zistené. Podľa ustálenej judikatúry prísnosť zákonom ustanovenej trestnej sadzby nemôže byť okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a iné, pričom v jednom prípade bol odsúdený za zločin krádeže. Doposiaľ uložené tresty nevedli k náprave páchatel'a a k ochrane spoločnosti, nakoľko obžalovaný trestnú činnosť rovnakého charakteru pácha aj naďalej. Obžalovaný bol tiež postihnutý za dva majetkové priestupky. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol, aby podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom a obžalovanému uložil zákonný trest.

Obžalovaný podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, a to najskôr stručným písomným podaním zo dňa 19.11.2021, doručeným okresnému súdu 23.11.2020, ktoré dodatočne odôvodnil písomným podaním zo dňa 08.01.2021, doručeným okresnému súdu dňa 12.01.2021, a to podľa jeho obsahu proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že si je vedomý svojej viny za spáchané skutky, avšak ich právna kvalifikácia nie je správna. Z pohľadu trestnej sadzby rozhoduje škoda, nie počet poškodených. Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že „Sťažovateľom uvádzaný iný rozsudok Najvyššieho súdu (sp. zn. 3 Tdo 75/2012 z 22. mája 2013), z ktorého podľa jeho názoru možno čerpať niektoré úvahy aj na podporu jeho názoru, sa týkal trestného činu krádeže, teda druhovo nerovnakého činu s odlišne formulovaným objektom (život a zdravie vs. majetok), a preto len ťažko možno vzťahovať jeho závery aj na sťažovateľovu trestnú vec“.

Nie je žiadny dôvod aplikovať § 212 ods. 3 písm. b) v spojitosti s § 138 písm. j) Tr. zák., nakoľko by sa tým zmysel trestného práva vytratil cez extenzívny výklad, ktorý ten istý skutok alebo skutky inak právne kvalifikuje v závislosti od počtu poškodených, čo nie je to isté, ako keď objektom je život alebo zdravie osoby. Nie je to už vôbec možné pri pokračovacom trestnom čine, a to z pojmového hľadiska a textácie § 138 písm. j.) Tr. zák. V prípade trestného činu krádeže je objektom ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je v tomto prípade cudzia vec. Predmetom útoku nie je osoba a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe.

Osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j) Tr. zák. - závažnejší spôsob konania na viacerých osobách nie je možné použiť nielen pri pokračovacom trestnom čine, ale aj v prípadoch, keď ide o opakovanie toho istého trestného činu (keď ide o viacero samostatných skutkov, teda ak nie sú splnené podmienky na posúdenie konania páchatel'a ako jedného pokračovacieho trestného činu, takisto nie je možné tieto viaceré následky sčítať a vysloviť naplnenie znaku na viacerých osobách). Autor knihy vyslovil taktiež názor, že pri majetkových trestných činoch dochádza k útoku na cudzí majetok, teda páchatel' môže útočiť na viaceré majetky (resp. veci) a nie na viaceré osoby.

Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol, aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obžalovaného vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. rovnako, ako tomu bolo pri trestnom rozkaze a uloží mu trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol včas upovedomený, ako je to zistiteľné z obsahu pripojenej doručky.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor predniesol konečný návrh v zhode s písomným odôvodnením odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodnúť vo veci rozsudkom a obžalovanému uložiť zákonný trest.

Naproti tomu obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť. Zotrvál na písomne podanom odvolaní s tým, že oni vinu nenamietajú, namietajú len právnu kvalifikáciu, z ktorého dôvodu navrhuje uznať obžalovaného za vinného v zhode s písomným odôvodnením odvolania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaných odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného F. U. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým títo odvolatelia podali odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne a odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd venoval prejednávánemu prípadu náležitú pozornosť. Je nutné pripomenúť, že obžalovaný bol na návrh okresného prokurátora ešte pred samotným vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. samosudcom upozornený na zmenu právnej kvalifikácie, keď v prejednávanej veci sa jedná o ďalšie dva čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu a jeho konanie bude právne kvalifikované ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák. Ďalej bol obžalovaný pred vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní samosudcom poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo písm. c), Tr. por., a to v rozsahu podľa 257 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom na otázky položené samosudcom v zmysle obsahu ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) odpovedal vo všetkých prípadoch kladne, následne samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. také vyhlásenie obžalovaného po vyjadrení prokurátora a prítomných poškodených prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, pričom sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel súd prvého stupňa k správne skutkovému a právne záveru, že obžalovaný sa spáchaním skutku uvedeného v obžalobe (čiastkové útoky v bode 2. a 3. napadnutého rozsudku), spolu s čiastkovým útokom v bode 1. napadnutého rozsudku, dopustil pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd konštatuje, že po tom, čo obžalovaný pred súdom prvého stupňa vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku a na samosudcom položené otázky vo všetkých prípadoch zodpovedal kladne, pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia sa jeho vyhlásenie považuje za priznanie spáchania tohto skutku, čo zodpovedá vyhláseniu podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., a preto už v odvolacom konaní nemôže namietať výrok o vine súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené k odvolaciemu prieskumu výroku o vine odvolací súd uvádza, že výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por.

Nad rámec uvedeného v reakcii na argumentáciu obžalovaného, krajský súd dodáva, že podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09.12.2014, sp. zn. Tpj 69/2014 (uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR 2/2015 pod č. 13), objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona. Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko pri ukladaní trestu okresný súd napadnutým rozsudkom porušil ustanovenie Trestného zákona a zároveň trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa považoval

za neprimeraný, v dôsledku čoho odvolanie okresného prokurátora považoval čiastočne za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o tomto druhu trestu sám.

Už súd prvého stupňa správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a súčasne jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že podľa obsahu aktuálneho odpisu registra trestov, týkajúceho sa jeho osoby, sa v minulosti dostal v troch prípadoch do rozporu so zákonom, všetko pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019, právoplatným dňa 16.10.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Keďže čiastkové útoky v bodoch 2. a 3. napadnutého rozsudku tvoria s čiastkovým útokom z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019 jeden skutok, bolo potrebné zrušiť výrok o vine zo skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019 vo vzťahu ku čiastkovému útoku, zároveň zrušiť aj celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a obžalovanému pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze, ukladať spoločný trest odňatia slobody za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j) Tr. zák. Nebolo možné tak akceptovať návrh obžalovaného uložiť mu trest podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov. Trestný zákon v sankcii ust. § 212 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. Pomer zistených poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností bol v pomere 1:1, t. j. v rovnováhe, avšak pri ukladaní trestu bolo už okresným súdom správne aplikované ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., t. j. spoločný trest sa ukladal za opätovne spáchaný zločin, v dôsledku čoho sa zvýšila dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (ust. § 38 ods. 5, 8 Tr. zák.). V nadväznosti na to bolo možné obžalovanému uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody od 6 rokov a 6 mesiacov až do 10 rokov. Odvolací súd zobral do úvahy okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

Aj krajský súd zdôrazňuje, že uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by ale bolo v danom prípade neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto bolo namieste aplikovanie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., ktoré umožňovalo skrátenie výmery trestu až na 6 mesiacov. Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil spoločný trest odňatia slobody za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., avšak tento bol neprimerane mierny.

Vyhlásenie obžalovaným na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo skutku (čiastkových útokov pod bodmi 2. a 3. napadnutého rozsudku), pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, a to, že pri predchádzajúcom odsúdení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019, kedy sa tiež k spáchaniu skutku (čiastkového útoku 1. napadnutého rozsudku) priznal, bola jeho trestná vec skončená trestným rozkazom, malo taktiež podstatný význam pri ukladaní trestu, hoci nebolo potrebné priamo aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pre aplikáciu moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti prípadu, ako aj pomery obžalovaného. Významnou skutočnosťou pre zníženie výmery uloženého trestu odňatia slobody bolo i to, že obžalovaný bol síce v tejto trestnej veci stíhaný za tri čiastkové útoky (krádeže 3 ks horských bicyklov), pričom dvomi čiastkovými útokmi spôsobil spolu odcudzením 2 ks bicyklov menšiu škodu, ako pri prvom čiastkovom útoku, pre ktorý bol pôvodne odsúdený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/57/2019 zo dňa 19.09.2019, právoplatným dňa 16.10.2019, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Okrem spôsobených následkov menej závažného rozsahu, bolo potrebné prihliadnuť aj na vek páchatel'a, avšak na druhej strane tiež aj na skutočnosť, že obžalovaný aj napriek svojmu mladému veku sa opakovane dopustil protiprávneho konania majetkovej povahy. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné obžalovanému zvýšiť výmeru uloženého trestu okresným súdom, a preto mu krajský súd

sám uložil prísnejší trest, a to spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Uloženie trestu odňatia slobody odvolacím súdom v uvedenej výmere bolo z týchto dôvodov primerané.

Prvostupňový súd pochybil, keď obžalovaného zaradil podľa ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, do ktorého je možné páchatel'a zaradiť aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný zločin, preto ho odvolací súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Predovšetkým sám obžalovaný si musí konečne dôsledne uvedomiť, že bol v posudzovanej trestnej veci postihnutý skôr miernym trestom a v prípade opakovania trestnej činnosti, a to najmä majetkovej povahy, za ktorú bol už opakovane odsúdený, by už bol súdom nepochybne postihnutý prísnejšie.

Keďže okresný súd nepochybil ani ohľadom zrušujúceho výroku o treste z predchádzajúceho trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica a nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, s poukazom na skôr uvedené, rozhodol krajský súd o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.